

Dirección Xeral de Educación, Formación Profesional e Innovación Educativa
REDE DE CONSERVATORIOS DE MÚSICA E DANZA DE GALICIA

MD85PRO01

Programación Análise

5º e 6º curso Grao Profesional

Curso 2018-19

Docentes: Fernando Buide del Real
José Luis Quintás Carreira
Ramón Cabezas Varela

Índice

1. Introducción.....	3
2. Metodoloxía.....	5
3. Atención á diversidade.....	6
4. Temas transversais.....	8
4.1 Tratamento das tecnoloxías da información e da comunicación (TIC's).....	8
5. Actividades culturais e de promoción das ensinanzas.....	9
6. Secuenciación dos cursos 5º e 6º de GP.....	9
6.1 Obxectivos.....	9
6.2 Contidos.....	10
6.3 Avaliación.....	12
6.4 Medidas de recuperación.....	17
6.5 Recursos didácticos.....	18
7. Procedementos de avaliación e seguimento da programación didáctica.....	20
8. Procedementos para realizar a avaliación interna do departamento.....	20
ANEXOS.....	21
Probas de acceso a outros cursos.....	21

1. Introducción

O nivel técnico e interpretativo do alumnado nos dous últimos cursos do grao profesional permítelle traballar cun repertorio de obras cunhas dimensións formais, unha complexidade harmónica, polifónica e de elaboración temática, e unha variedade estilística e estética que fan necesario afondar no coñecemento dos principais elementos e do procedemento da linguaxe musical e a súa relación coas técnicas compositivas, co fin de avanzar cada vez máis nunha comprensión das devanditas obras sen que sexa imprescindible desenvolver a destreza nas técnicas de escritura. Este avance pódese realizar a través da análise, como ferramenta imprescindible para calquera que sexa o futuro profesional do estudante.

A disciplina de análise pretende subministrar o coñecemento teórico dos principais elementos e procedementos compositivos, e tamén o dunha serie de factores de tipo histórico, indisociables do feito musical como fenómeno cultural. E, sobre todo, pretende proporcionar unha serie de ferramentas metodolóxicas que permitan afrontar a análise desde todos os puntos de vista que poidan ser relevantes.

Toda obra de arte musical está composta a partir dunha serie de elementos morfolóxicos e procedementos sintácticos. Esa similitude coa linguaxe permite que á música se lle poidan aplicar os criterios da lingüística que supoñen unha vía fecunda cara ao coñecemento. Os criterios de sincronía (definindo a mutua relación dos elementos da obra) e diacronía (a evolución destes no tempo) son, quizais, os que máis axeitadamente se adaptan á análise musical. É importante a valoración de toda obra musical como pertencente a un estilo ou a un autor e a unha época, que só adquiren a súa exacta dimensión cando se relacionan intimamente cos estilos ou as épocas anteriores e posteriores.

A análise está concibida como materia común para todas as especialidades nos dous últimos cursos do grao profesional aínda que, pola súa propia esencia, se trata dun ensino que debe estar presente ininterrompidamente desde o inicio dos seus estudos musicais. Naturalmente, nun nivel básico ou elemental, o grao de complexidade da análise que o profesor ou a profesora leven a cabo terá que gardar a proporción necesaria cos coñecementos que posúa

o alumnado, centrando a atención no recoñecemento dos elementos temáticos, fraseolóxicos, etc., e que a súa comprensión sexa indispensable para interpretar correctamente as obras, evitando tecnicismos que poidan resultar incomprensibles. En quinto e sexto do grao profesional, o alumnado posúe xa os coñecementos necesarios para afondar nunha materia tan incuestionable.

Os contidos do ensino da análise abranguen, xa que logo, todos os conceptos referidos aos elementos integrantes da nosa linguaxe musical (sen descartar referencias a músicas non occidentais, dada a utilidade da comparación entre elementos afíns con traxectorias culturais diferentes), cun coñecemento teórico básico da música que vai desde o canto gregoriano ata a actualidade, e con carácter procedemental, tamén a análise de obras dos períodos da práctica tonal (Barroco, Clasicismo e Romanticismo), co fin de poder observar con gran perspectiva o contexto diacrónico. Para iso, a análise deberase centrar no estudo dun número de obras representativas dos períodos e dos estilos que, traballadas tan profundamente como sexa posible, deberán achegar unha ampla visión das técnicas musicais occidentais, así como os criterios metodolóxicos que se poderán aplicar á análise doutras obras.

Pola súa parte, os procedementos diríxense á asimilación teórica dunha serie de coñecementos técnicos ou estilísticos que se deberán recoñecer nas obras musicais mediante a análise de partituras e mediante a identificación auditiva dos elementos e dos procedementos estudados, así como unha práctica instrumental básica destes que conduza á súa interiorización.

2. Metodoloxía

Basearase no aprendizaxe por descubrimento en situacións que fomenten a creatividade e autonomía dos alumnos. O aprendizaxe é un proceso persoal de cada alumno que o profesor non pode impoñer nin substituír, só estimular e facilitar de o interese do aprendiz.

A metodoloxía basearase nos seguintes principios metodolóxicos:

1. A formación personalizada.
2. A participación e colaboración dos pais ou titores
3. A efectiva igualdade de dereito entre os sexos.
4. O desenvolvemento das capacidades creativas e do espírito crítico.
5. O fomento dos hábitos de comportamento democrático.
6. A autonomía pedagóxica.
7. A atención psicopedagóxica e a orientación educativa e profesional.
8. A metodoloxía activa.
9. A relación co entorno social, económico e cultural.

Haberá que prestar especial atención ó aspecto colectivo da clase de análise, aproveitándoo para desenvolver a motivación e o interese do alumno. Ó ser un grupo grande será o profesor o que ostente o papel de líder, pero tentarase conseguir unha variedade de traballos que abrangan dende o individual ó colectivo pasando polos pequenos grupos. Tentarase evita-la polarización clásica de funcións, deixando ós alumnos o desenvolvemento dun papel activo. O modelo docente deberá ser dinámico e integrador, compartindo a responsabilidade, estimulando o diálogo e a participación ordenada dos alumnos, facilitando a aprendizaxe por descubrimento, integrando as suxestións dos alumnos e adaptándose mellor ás súas necesidades.

O ambiente de traballo é tamén importante. Tentarase adapta-la clase ás características propias e sempre cambiantes de cada grupo de alumnos. O profesor deberá establecer na

clase unha autoridade clara, pero as súas correccións deberán ser sempre construtivas e sen xestos nin comentarios despectivos que poidan ofender. O profesor interesarse igualmente por todos e cada un dos alumnos, evitando os diálogos excesivamente personalizados. Os problemas específicos trátanse aparte no tempo de tutoría.

Para que os alumnos estean verdadeiramente motivados deberán coñecer exactamente os obxectivos e o plano de cada actividade e ser estimulados nos seus centros de interese comprendendo a funcionalidade do que aprenden. Neste sentido, e dado o carácter eminentemente teórico que esta materia tivo dende antigo, será importante, dentro do posible, realizar todo tipo de actividades que permitan comprender ó alumno que se trata dunha materia viva, importante para a súa formación musical. Ademais a avaliación deberá ser continúa, formadora e orientadora e estimularase a motivación baseada na autoestima e os reforzos positivos.

Poderanse utilizar técnicas de grupo orientadas a fomentar o traballo e a reflexión en grupo.

As actividades de ensinanza serán de diferentes tipos segundo o grupo e os contidos, conceptos, procedementos e actitudes que se queiran desenvolver. Para ensinar conceptos farase uso das actividades expositivas (por parte do profesor ou do alumno ou grupo de alumnos). Tamén se poden organizar discusións ou debates, as cales requirirá nunha preparación previa individual ou por equipos e un protocolo de funcionamento claros. O moderador será o profesor ou un alumno. O análise de partituras tamén se fará de forma colectiva alternándoa co traballo individual.

3. Atención á diversidade

O tema das necesidades educativas especiais ou específicas é un ámbito difícil de abordar no ensino dos conservatorios. Debido ao carácter voluntario de este tipo ensinanzas para o alumnado e ó seu carácter orientado cara a profesionalización, a atención ao alumnado con necesidades especiais ou dificultades de aprendizaxe afróntase de un xeito distinto do ensino obrigatorio. É importante aclarar que segundo a lexislación educativa galega, cada alumno é

diferente e precisa dunha atención individualizada, e por iso non podemos pretender que todos aprendan igual, polo que é necesario facer uso dunha diversificación metodolóxica. Se facemos una aproximación máis concreta ao concepto, hai alumnos que requiren unha atención máis específica ou especializada para lograr os mesmos obxectivos que os demais. Trátase de aqueles que por diferentes razóns, temporalmente ou de maneira permanente, non están en condicións de evolucionar cara á autonomía persoal e á integración social cós medios dos que dispoñemos habitualmente e que “requiren determinados apoios e atencións educativas específicas derivadas de discapacidade ou trastornos graves de conduta “(LOE, artigo 73, sección primeira, título II).

Así mesmo a LOE no Capítulo dedicado á equidade na educación (Título II, Capítulo I, Artigo71), refírese a este tipo de alumnado, e enuméranse unha serie de principios relacionados có tema:

1. As administracións educativas disporán os medios necesarios para que todo o alumnado alcance o máximo desenvolvemento persoal, intelectual, social e emocional, así como os obxectivos establecidos con carácter xeral nesta lei.
2. Correspóndelles ás administracións educativas asegurar os recursos necesarios para que o alumnado que requira unha atención educativa diferente á ordinaria, por presentaren necesidades educativas especiais, por dificultades específicas de aprendizaxe, polas súas altas capacidades intelectuais, por térense incorporado tarde ao sistema educativo, ou por condicións persoais ou de historia escolar, poidan alcanzar o máximo desenvolvemento posible das súas capacidades persoais e, en todo caso, os obxectivos establecidos con carácter xeral para todo o alumnado.
3. As administracións educativas establecerán os procedementos e recursos precisos para identificar de forma temperá as necesidades educativas específicas do alumnado ao que se refire o punto anterior. A atención integral ao alumnado con necesidades específicas de apoio educativo iniciárase desde o mesmo momento en que esa necesidade sexa identificada e rexerese polos principios de normalización e inclusión.

4. Correspóndelles ás administracións educativas garantir a escolarización, regular e asegurar a participación dos pais ou titores nas decisións que afecten a escolarización e os procesos educativos deste alumnado.

Realizar unha clasificación das necesidades educativas especiais é moi complexo debido á amplitude do ámbito que queremos delimitar. Unha posible clasificación sería a que se centra nas causas de esas necesidades e na súa localización:

- Dificultades de aprendizaxe (dislexias, dislalias)
- Dificultades de adaptación social (debidos a inmigración, diferenzas sociais, culturais ou a problemas económicos)
- Dificultades debidas a desordes de personalidade (algún tipo de trastorno mental tratable como a esquizofrenia)
- Dificultades debidas a una deficiencia física (minusvalías físicas)
- Deficiencias debidas un déficit ou superdotación intelectual.

4. Temas transversais

Todos os temas transversais, e especialmente os de educación para a igualdade de oportunidades de ambos sexos, a educación moral e cívica e a educación para a saúde (sobre todo en torno á contaminación acústica) estarán presentes ao longo do curso en todas as unidades didácticas .

4.1 Tratamento das tecnoloxías da información e da comunicación (TIC's)

As TIC's poderán ser unha ferramenta moi útil na clase de análise, tanto pola cantidade de materiais existentes, canto polo interese e atracción do alumnado por estas tecnoloxías. Poderase facer uso de medios de imaxe estática como a lousa (de xiz ou rotulador), os proxectores de diapositivas, proxeccións en Power Point, , fotocopias. Será

necesario un equipo de son de boa calidade. O uso do vídeo, así como do ordenador con conexión a internet poderá resultar dunha gran utilidade.

Para a selección dos recursos didácticos teremos en conta os seguintes criterios: 1) que respondan a unha necesidade, 2) que faciliten o aprendizaxe, 3) que presenten unha información exclusiva, 4) que sexan rendibles e 5) que estimulen a creatividade.

5. Actividades culturais e de promoción das ensinanzas

As actividades de promoción das ensinanzas e distintas actividades que se poidan fomentar iranse vendo ao longo do curso e sobre todo potenciarase a escoita de música en vivo e a asistencia a concertos ao longo do curso.

6. Secuenciación dos cursos 5º e 6º de GP

6.1 Obxectivos

O ensino da análise no grao profesional terá como obxectivo o desenvolvemento das capacidades seguintes:

- a) a) Coñecer os principais e máis básicos elementos e procedementos compositivos das épocas e dos autores, desde o canto gregoriano ata a actualidade, con especial incidencia nos estilos da práctica tonal: Barroco, Clasicismo e Romanticismo.
- b) Analizar obras dos estilos da práctica tonal (Barroco, Clasicismo e Romanticismo) atendendo aos parámetros que as compoñen: macroestruturas e microestruturas, proporcións, tonalidade, harmonía (cadencias, acordes e procedementos

modulatorios), temática e motívica, textura, ritmo, dinámica, agóxica, tímbrica, articulación, etc.

- c) Sinalar na obra as características dos parámetros que a compoñen conferíndolle unha estética propia do estilo a que pertence, e comprender a interrelación dos procedementos compositivos de cada época cos tipos de obras que derivan deles.
- d) escoitar internamente os tipos de acordes e as fórmulas harmónicas máis características das obras analizadas.
- e) tocar esquematicamente nun instrumento polifónico as fórmulas harmónicas máis características das obras analizadas.

6.2 Contidos

Estudio dos principais elementos e procedementos compositivos (harmonía, contrapunto, etc.) a partir de obras de diferentes épocas e autores, dende o canto plano á actualidade (incluíndo referencias a ó música non occidental) e dende distintos puntos de vista analíticos. Tamén se estudarán os feitos históricos e psicoperceptivos indisolubles do fenómeno musical. Práctica auditiva e instrumental dos elementos e procedementos aprendidos que conduzan á súa interiorización.

Os contidos de tipo conceptual a desenvolver durante estes dous cursos serán os seguintes:

Contidos 5º CURSO

Evolución da composición musical dende o Gregoriano ata o Barroco

Debido o adianto da materia de Historia da Música un ano académico só é necesario facer un repaso de xeito básico ao análise dende o canto gregoriano ata o nacemento da tonalidade.

Primeira Avaliación

Unidade Introdutoria. Introducción a Forma. A cadencia.

Unidade 1. O motivo. A semifrase. A frase

Unidade2. O período

Unidade3. O pequeno ternario

Unidade4. A secuencia

Segunda Avaliación

Unidade5. Centros tonales e coordinación de tonalidades

Unidade6. Pequenas formas. As danzas no barroco. A suite e súa evolución.

Unidade7. Técnicas de desenvolvemento: liquidación e expansión, procesos contrapuntísticos.

Unidade8. O ritmo e a textura. As notas estrañas á harmonía.

Terceira Avaliación

Unidade9. Introducción ao Clasicismo musical. Principios básicos.

Unidade10. O tema con variacións.

Unidade 11. Introducción á análise da forma sonata.

Contidos 6º CURSO

Primeira Avaliación

Unidade 1. Formas contrapuntísticas. A invención e fuga, o trío sonata.

Unidade 2. A expansión da forma sonata. Súa influencia noutros movementos.

Unidade 3. O rondó, a aria e formas vocais.

Unidade 4. O movemento lento. O movemento final.

Segunda Avaliación

Unidade 5. O concerto. O primeiro movemento.

Unidade 6. A evolución da harmonía no romanticismo (I). Expansións harmónicas.

Unidade 7. As formas no romanticismo (I). A expansión da forma sonata

Unidade 8. As formas no romanticismo (II). Pequenas formas pianísticas, o lied.

Terceira avaliación.

Unidade 9. A textura no século XIX.

Unidade 10. A evolución da harmonía no romanticismo (II). Cromatismos e modulacións. Expansións e alternativas á tonalidade establecida no século XIX.

Unidade 11. Neomodalismo no século XIX. O impresionismo.

6.3 Avaliación

A avaliación do alumno será **continua** e integradora polo que é **REQUISITO INDISPENSABLE** para supera-la materia a **asistencia regular** ás clases e ás actividades programadas que puideran desenrolarse o longo do curso.

6.3.1 Criterios de avaliación

1. • **Identificar mediante o análise** os elementos morfolóxicos das distintas épocas do linguaxe musical occidental.
2. • **Identificar mediante o análise** de obras das distintas épocas da
3. música occidental os elementos e procedementos que configuran **a forma a pequena escala.**
4. • **Identificar mediante o análise** de obras das distintas épocas da música occidental os elementos procedementos e niveis estruturais que configuran a

forma a gran escala.

5. • **Identificar a través do oído** os elementos e procedementos que configuran a **forma a pequena escala.**
6. • **Identificar a través do oído** os elementos e procedementos que configuran a forma a gran escala.

Todos estes criterios están relacionados **cunha serie de coñecementos teóricos sobre as distintas técnicas compositivas de cada período histórico** que haberá que coñecer, e sobre as cales o alumno pode ser interrogado.

6.3.2 Mínimos esixibles

Contidos mínimos esixibles

1. 1. Coñecemento básico dos principais e dos máis básicos elementos e procedementos compositivos das épocas e dos autores, desde o canto gregoriano ata o barroco.
1. 2. Coñecemento a través da análise dos compoñentes da linguaxe musical (macroestruturas e microestruturas, proporcións, tonalidade, harmonía).
- 3. Coñecemento das cadencias, acordes e procedementos modulatorios, temática e motívica, textura, ritmo, dinámica, agóxica, tímbrica, articulación, etc.), a partir de obras de diversas épocas e autores, dos estilos da práctica tonal: Barroco, Clasicismo e Romanticismo.
4. Práctica auditiva e instrumental dos acordes e das fórmulas harmónicas máis características das épocas da práctica tonal, que conduza á súa interiorización.

6.3.3 Procedementos e ferramentas de avaliación

A avaliación será continua e reflectirá o resultado da realización de exercicios e/ou traballos referidos aos contidos tratados no curso, a participación e actitude nas clases, e a asistencia.

Probas específicas.

O alumno deberá realizar unha proba específica:

1. no caso de que a nota media do alumno nunha avaliación sexa inferior a un 5.
2. no caso de que o profesor o considere necesario para coñecer con detalle o nivel de cumprimento dos obxectivos por parte dese alumno.
3. no caso de que o alumno pense que a nota media de clase é inferior á que merecería e desexa melloralala (neste caso o exame pode demostrar así mesmo que este é menor, e polo tanto baixar a nota).

Probas específicas.

Realización: Para esta proba reservarase un día lectivo (normalmente o día de clase anterior á avaliación), se fóra necesario ampliaríase este tempo. Poderán ser abertas ou pechadas (tipo proba).

Contidos: Poderán estar constituídos por un ou máis dos seguintes exercicios:

1-Análise escrito: realización dunha análise dunha peza ou fragmento seguindo o esquema aprendido en clase.

2-Análise auditivo: os alumnos realizarán un análise auditivo seguindo este mesmo esquema.

3-Preguntas teóricas ou teórico-prácticas sobre os contidos nun formato ben tipo test ou de resposta curta a criterio do profesor.

3. Traballos.

Se o profesor o cree conveniente poderase esixir a presentación de traballos ao longo do curso relacionados cos contidos expostos anteriormente.

A **AVALIACIÓN FINAL** será unha suma da avaliación continua, xunto coa cualificación obtida nunha serie de probas obxectivas que se realizaran ao longo dos trimestres.

O alumno que perdesse o dereito a avaliación continua por reiteradas faltas de asistencia sen xustificar, e como criterio de avaliación, o profesor poderá empregar un único exame que se realizará ao final do curso cos formatos xa expostos nas avaliacións trimestrais e os contidos xa expostos e a presentación de traballos axeitados ao curso. A dito exame final, o alumno será convocado con antelación suficiente polo profesor.

Na avaliación continua terase en conta non só a asistencia a clase, senón parámetros como a puntualidade, comportamento, actitude, participación, etc; ademais da realización das propostas de traballo dentro e fora da aula e as melloras paulatinas que se iran apreciando en ditos traballos e nas propias probas obxectivas.

Os traballos dentro e fora da aula poderán estar constituídos por un ou máis dos seguintes exercicios:

- 1) 1. Análises realizados de maneira colectiva na propia clase, así como a realización de traballos de análise que o alumno ha de realizar individualmente e de maneira regular para debater na clase co resto de alumnos e o profesor.
- 2) 2. A realización de un ou máis traballos trimestrais, que o alumno terá que expoñer na clase e presentar ordenados e redactados.
- 3) 3. Lectura de libros e artigos de referencia que se comenten na clase, como complemento e para un mellor aproveitamento das mesmas, así como para suscitá-lo debate e o espírito crítico entre o alumnado.

6.3.4 Criterios de cualificación

A nota final da materia será a media das notas das tres avaliacións, sempre e cando a nota do terceiro trimestre sexa igual ou superior a 5.

Cualificaranse os criterios sinalados anteriormente: anotacións no caderno de clase referidas ás correccións de exercicios e/ou traballos, á participación e actitude, e á

asistencia. A nota media por trimestre acharase realizando a ponderación das notas tomadas polo profesor durante as clases. A nota media incluírá a nota da proba específica no caso de que se realice.

As porcentaxes para realizar a media ponderada serán as seguintes: 60% correccións de clase, 20% participación e actitude, 20% asistencia. No caso de realizarse a proba específica, esta computará un 50% sendo o outro 50% as anotacións no caderno de clase.

Para aprobar a materia, o alumno/a deberá:

1. Realizar as análises propostas na aula.
2. Demostrar capacidade analítica adecuada ao estilo de cada obra.
3. Demostrar a súa aprendizaxe en todos os tipos de análises
4. Saber contextualizar historicamente a obra. (únicamente en 6º)
5. Ter a capacidade de transmitir con claridade, de forma verbal e escrita, as súas reflexións analíticas.
6. Usar a terminoloxía adecuada.
7. No exercicio de análise harmónico esixíranse os seguintes mínimos:

Sinalar correctamente o cifrado.

Sinalar modulacións e rexionalizacións.

Sinalar dominantes secundarias.

Sinalar acordes de 6ª Napolitana e 6ª aumentada.

Sinalar e diferenciar os diferentes tipos de cadencias: cadencia auténtica perfecta e imperfecta, semicadencia, cadencia rota, etc.).

Na nota final terase en conta a constancia, o traballo diario e a motivación do alumno/a. Así mesmo, a ausencia ás clases influirá para matizar a nota final, podendo chegar a ser determinante.

6.3.5 Criterios para a concesión de ampliación de matrícula

As ampliacións de matrícula serán propostas como norma xeral por iniciativa do titor, unha vez consultado todo o profesorado que teña docencia co alumno/a, e estará reservada, por unha parte, para aqueles casos en que se considere que a permanencia no curso e que está matriculado/a pode representar un conflito no desenvolvemento da aprendizaxe e por outra, terá que preverse que a ampliación non suporá un problema no desenvolvemento normal do curso ao que accede.

Para a súa tramitación, será o titor o que o comunique a xefatura de estudos, e a avaliación realizarase nos prazos acordados en CCP de comezo de curso.

E preciso ter superado todas as materias para proceder a ampliación de matrícula.

A programación que se esixirá será a que se expón para o curso no que esté matriculado inicialmente.

6.4 Medidas de recuperación

A recuperación da materia para aqueles alumnos que a teñan pendente ha de ser un obxectivo a perseguir ao longo do curso e para elo poderanse pedir traballos a maiores a aquel alumnado con ese obxectivo e preparar as medidas de apoio necesario no seu caso.

6.4.1 Procedementos de recuperación ordinarios

Nos casos en que, de acordo co procedemento disposto nas Normas de Organización e Funcionamento vixentes, o alumno/a perde o dereito á avaliación continua, dito alumno/a terá dereito a realizar unha proba específica, marcada en data e no mesmo horario de clase, na que se avalíen obxectivamente os seus coñecementos a efectos da superación da materia.

Recuperación durante o curso.

No exame da segunda avaliación incluíranse aspectos da primeira, e no exame da terceira avaliación incluíranse aspectos das anteriores para que poidan recuperalas aqueles que non a teñan superado ao longo do curso.

Para o alumno que perdese o dereito a avaliación continua por reiteradas faltas de asistencia sen xustificar, e como criterio de avaliación, o profesor **empregará un único exame que se realizará ó final do curso** que incluírá todos os contidos incluídos para o curso en esta programación. A dito exame final o alumno será convocado con antelación suficiente.

2. Recuperación de materias pendentes.

O alumnado co análise de 5º pendente asistirá ás clases de 5º Curso e realizará as mesmas tarefas e probas.

6.4.2 Probas extraordinarias de setembro

O exame de setembro estará constituído por unha proba obxectiva seguindo o mesmo formato ca a de perda de avaliación continua.

6.5 Recursos didácticos

Material imprimado.

Poderanse utilizar apuntes en fotocopias preparadas polo profesor, así como libros de merca obrigada. Ademais facilitarase ós alumnos unha lista con bibliografía recomendada.

Nas clases analizaranse partituras correspondentes a diversos estilos e épocas históricas co fin de familiarizar ó alumno cos procedementos harmónicos década época.

Como material imprimado poderanse utilizar tamén láminas, estampas, cartas

postais e carteis.

Medios audiovisuais

Poderase facer uso de medios de imaxe estática como a lousa (de xiz ou rotulador), os proxectores de diapositivas, proxeccións en Power Point, fotocopias. Será necesario un equipo de son de boa calidade. O uso do vídeo, así como do ordenador poderá resultar dunha gran utilidade.

Para a selección dos recursos didácticos teremos en conta os seguintes criterios:

1. que respondan a unha necesidade.
2. que faciliten o aprendizaxe.
3. que presenten unha información exclusiva.
4. que sexan rendibles.
5. que estimulen a creatividade.

Bibliografía

Formación do oído

Hindemith, Paul.- Adestramento elemental para músicos.- Ricordi Americana.

Kühn, Clemens.- Formación musical do oído.- Labor.(1).

Formas musicais

Bas, Julio.- Tratado de la forma musical.- Ricordi Americana.

Kühn. Clemens.- Tratado de la forma musical.- Labor.

Rosen, Charles.- Formas de sonata.- Labor

Willam Caplin.- Classic Form

Zamacois. Joaquín.- Tratado de la forma musical.-Labor.

Melodía

Toch, Ernst- A melodía.- Labor.

¹ *Os libros editados pola desaparecida editorial Labor poden ser agora publicados por outras editoriais como Spanpress.

7. Procedementos de avaliación e seguimento da programación didáctica

Consistirán nunha avaliación continua por parte do profesor da especialidade da programación didáctica, rexistrando as posibles incidencias e variacións na mesma no caso de presentarse. Ademais nas reunións do Departamento de Fundamentos de composición levarase a cabo un seguimento da programación co mesmo fin.

8. Procedementos para realizar a avaliación interna do departamento

Nas reunións do Departamento de Fundamentos de composición acordaranse as medidas oportunas de avaliación necesarias para o correcto funcionamento do mesmo; trataranse conxuntamente co seguimento da programación.

ANEXOS

.....

Probas de acceso a outros cursos

O alumnado que desexe participar nas probas que anualmente se convocan para acceder a 6º curso de grao profesional deberá demostrar o seu dominio da materia de Análise.

Contidos

Para acceso a a 6º curso o aspirante realizará unha proba de contidos similares á proba extraordinaria de setembro correspondente ao 5º curso de Grao Profesional.

Criterios de avaliación e cualificación

Os criterios de avaliación e cualificación son os mesmos que os da citada proba extraordinaria.

